

Ministeren for offentlige Arbejder

(*Thomas Larsen*): Det Lovforslag, jeg skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting, gaar ud paa at søge Hjælp til, at der tillægges forhenværende Bygningsinspektør Etatsraad Albert Jensen en ekstraordinær Pension paa 1,500 Kr. aarlig fra 1. Februar 1912 at regne. Etatsraad Albert Jensen blev konstitueret som kongelig Bygningsinspektør den 1. Januar 1902 og har til Ministeriets fulde Tilfredshed røgtet det ham betroede Hverv, og jeg har da ment, at der ved hans Fratræden af Embedet i Medfør af, hvad der maa anses for retfærdigt, maatte tillægges ham en ekstraordinær Pension i Lighed med, hvad der er sket tidligere, idet der nemlig, den Gang Etatsraad Herholdt gik af som Bygningsinspektør, blev tillagt ham en Pension, og ligeledes Professor Vilhelm Pedersen, den Gang han gik af som kongelig Bygningsinspektør. Etatsraad Albert Jensen har som Bygningsinspektør oppebaaret en Løn af 3,600 Kr. aarlig foruden Godtgørelse til Kontorhold, og han vilde saaledes, hvis Embedet havde været forbundet med Pensionsret, efter en Tjenestetid af 10 Aar være berettiget til en Pension af 1,800 Kr. Men i Overensstemmelse med den almindelige af Ministeriet fulgte Praksis, hvorefter ekstraordinær Pension ansættes til et noget lavere Beløb end det, som den paagældende efter Pensionslovens Regler vilde have faaet, er det, jeg tillader mig at foreslaa, at hans Pension ansættes til 1,500 Kr. aarlig fra den 1. Februar 1912 at regne. Jeg tillader mig at anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af tredje Behandling af Forslag til Lov om Beskatning af Øl.

Forhandlingen genoptoges.

Finansministeren (*N. Neergaard*): Forhandlingen om de forelagte Skattelove,

som nu staar paa sit sidste Trin, har været ret indgaaende, og jeg antager, at alle de Detailspørgsmaal, som der kunde være Tale om at drøfte nu, ere behandlede her i Salen. Derfor skal jeg ikke komme ind paa de samme Spørgsmaal, som vi have forhandlet i de foregaaende Dage. Jeg skal kun sige dette i Tilslutning til Ordførernes Udtalelser, at der til alle 4 Love er blevet vedtaget en Række Ændringsforslag, der lader Lovenes Struktur uberørt i alt væsentligt og ligeledes lader Lovenes finansielle Virkninger uberørte, men som ikke des mindre i adskillige Enkeltheder medfører ret betydelige Ændringer. Hvad har nu været Hovedsynspunktet for disse Ændringer? Det har været for de indirekte Skattelovforslag at imødekomme de vedkommende Erhvervsgrænes berettigede og rimelige Ønsker. Dette høje Ting har ligesom jeg været klar over, at naar man i Statens Interesse paalægger visse Erhvervsgræne en saa betydelig Skat paa deres Produkter, er det vel sandt, at de kunne vælte den over paa Forbrugerne, og de ville ogsaa gøre dette, men det medfører naturligvis paa mange Maader ubehagelige Indgreb i deres Næring. Et talmæssigt Udtryk herfor er netop ogsaa Regeringens egen Kalkule, hvorefter vi beregne, at Afsætningen af vedkommende Vare maa gaa ned med en ret betydelig Procent. Naar dette er Tilfældet, er det ogsaa rimeligt, at Lovgivningsmagten vil gøre, hvad den formaar, for at gøre disse Love saa lidt byrdefulde som muligt for dem, de i første Række gaa ud over. Det har været Ledemotivet for de Ændringer, der ere foretagne, og for den, jeg tør sige, ret vidtgaende Imødekommen, der er vist overfor vedkommende Erhvervsgrænes Ønsker om tekniske Ændringer i Lovene.

Med Hensyn til Formue- og Indkomstskattelovforslaget ere disse Ændringer Udtryk for Ønsker, der have været næret fra forskellige Sider i dette Ting, saavel hos dets Flertal som hos Mindretalsgrupperne. Der er blevet ført en indgaaende Forhandling, i hvilken jeg selv har deltaget, og jeg har bidraget mit til, at vi kunde komme til et Resultat og til at faa Ændringerne udformede saa godt, som det var muligt. Ogsaa her ere Grundlinierne af det Revi-